

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kovács Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Megyeri Szilvia ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságnál 8.M.14/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.813/2007/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.813/2007/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 23.000 /huszonháromezer/ forint
felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított keresetében a jogerős ítélettel megállapított jogellenes munkaviszony megszüntetéssel összefüggésben bekövetkezett 2.213.911 forint kára megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes viszontkeresetében 477.600 forint és kamata megfizetését igényelte amiatt, mert a felperes a jogellenesség alapján korábban megítélt marasztalási összeget azonnali beszédési megbízás útján bruttó összegben vonta le az alperestől, így a levonandó járulékokat, valamint személyi jövedelemadó előleget az alperesnek kellett megfizetnie.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.M.14/2007/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, az alperes viszontkeresete alapján kötelezte a felperest a követelt összeg és kamatai megfizetésére.

A munkaügyi bíróság az U. Biztosító Zrt.-vel kötött felperesi életbiztosítási összegnek a biztosítási díj nem fizetése alapján történt leszállítása miatt érvényesített kártérítési igényt idő előttinek minősítette, mivel a felperes egyébként sem juthat hozzá a biztosítási összeghez a biztosítás 2018. december 31-i lejártáig. Nem talált továbbá közvetlen okozati kapcsolatot a díj nemfizetése és a munkaviszony jogellenes megszüntetése között.

A felperes további 70.000 forint szabadalmi ügyvivői díj megfizetésére is igényt tartott arra hivatkozással, hogy a személyzeti találmányára benyújtott szabadalmát az alperes jogellenes munkaviszony megszüntetése miatt nem tudta fenntartani, ezért az ügyvivői díj szükségtelen kifizetésével kár érte. A munkaügyi bíróság ezt az igényt bizonyítottság hiányában utasította el, amint ugyanezen indokkal alaptalannak találta a személyi jövedelemadó előleg iránti követelést is. Megállapította ugyanakkor az alperesi viszontkereset megalapozottságát, kiemelve, hogy a kifizetéskor hatályos adójogszabályok alapján kellett volna a járulékokat és az előleget levonni, a felperes viszont a bruttó munkabért emeltette le, ezért jogalap nélkül gazdagodott.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.813/2007/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva az alperes viszontkeresetét elutasította.

A másodfokú bíróság egyetértett az okozati összefüggés bizonyítottsága hiányára vonatkozó elsőfokú ítéleti következtetéssel. Hangsúlyozta, hogy a felperes kőművesként a szakmájában minden további nélkül elhelyezkedhetett volna, munkanélküli járadékot sem igényelt, mindezeknek nem volt akadálya, ilyet legalábbis nem bizonyított. Utalt még arra is, hogy az alperesnél minimálbérrel foglalkoztatott felperesnek a munkaviszonya alatt is olyan fizetési kötelezettségei voltak, amelyeket csak minimálbérből már akkor sem finanszírozhatott.

A másodfokú bíróság a viszontkeresetet amiatt ítélte alaptalannak, mivel a felvett összeg után a munkaviszony megszűnésére tekintettel már a felperest terhelte a személyi jövedelemadó befizetésének kötelezettsége.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet "megváltoztatásával" a keresete szerint alperest marasztaló ítélet hozatalát kérte. Jogszabálysértésként az Mt. 100. § (6) bekezdésének megsértésére, a tényállás téves megállapítására hivatkozott. Előadta, hogy a biztosító a 2.780.282 forint biztosítási összeget azért szállította le 916.491 forintra, mivel a 2006. június 30-áig esedékes díjat nem tudta megfizetni, az alperes a per során semmiféle együttműködést nem tanúsított, a per elhúzódása miatt minden tartalékát felélte. Azzal is érvelt, hogy

az alperes a jogerős ítélet után sem teljesített önként, és csak 2006. december 21-én jutott a marasztalási összegekhez. Sérelmesnek tartotta a másodfokú ítélet megállapítását a minimálbérrel történt alkalmazásról, ugyanis az akkori 53.000 forintos minimálbérrel ellentétben havi 55.000 forintot keresett. Vitatta az okozati összefüggés bizonyítottságának hiányát a szabadalmi ügyvivői díj tekintetében is, mivel a bizonyítékait az eljárás bíróságok nem értékelték. Az egyösszegű kifizetést terhelő személyi jövedelemelőleg fizetési kötelezettsége tekintetében arra hivatkozott, hogy a minimálbér havi fizetése esetén ilyen kötelezettsége nem keletkezett volna, továbbá az alperes késedelmes teljesítésével áll összefüggésben, hogy időközben megemelték a járulékokat. A felperes személyesen írt további beadványában egyéb érvekkel kiegészítette a jogi képviselője által benyújtott felülvizsgálati kérelmet.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A 280.120 forint személyi jövedelemadó előleggel kapcsolatos kártérítési kereset tekintetében a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.813/2007/6/I. számú végzésével a Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.M.14/2007/7. számú ítéletének ezen kereseti igényt elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezte, és ebben a körben a Pp. 157. § a) pontja alapján, figyelemmel a 130. § (1) bekezdés f) pontjára, a pert megszüntette. Az indokolás szerint a felperes a jogellenes megszüntetés miatt korábban megállapított marasztalási összeget azonnali beszédési megbízással bruttó összegben leemeltette az alperes számlájáról, és a perben semmivel sem igazolta a személyi jövedelemadó (előleg) és a kötelező járulékok megfizetését, így ebben a körben bizonyított kára nem keletkezett. Az adott felperesi követelés a jelen felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletnek már nem képezte tárgyát, a pert megszüntető jogerős végzésre a felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott.

A Pp. 73/A. § a) pontja értelmében a jogi képviselet a felülvizsgálati eljárásban kötelező, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogi képviselő által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet vizsgálhatta, a felperes által személyesen előterjesztett kiegészítést figyelmen kívül hagyta.

Az Mt. 100. § (6) bekezdése előírja, hogy a munkaviszony munkáltató által történt jogellenes megszüntetése esetén meg kell téríteni a munkavállaló felmerült kárát. Az eljárás bíróságok helytállóan

állapították meg, hogy a kár bekövetkezése, valamint a jogellenes megszüntetéssel való okozati összefüggésben történt keletkezése tekintetében a bizonyítás a munkavállalót terheli. Az adott esetben az eljárás bíróságok a perbeli bizonyítékok okszerű és életszerű mérlegelésével törvénysértés nélkül állapították meg a bizonyítottság hiányát [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, Pp. 270. § (2) bekezdés, BH 2002.29.; BH 1999.44.]. Egymagában abból, hogy a munkáltató jogellenesen szüntette meg a munkavállaló munkaviszonyát, nem következik, hogy a jogellenesség miatt indult perben hozott jogerős ítéletig eltelt időszakban felmerült valamely munkavállalói kiadás az Mt. 100. § (6) bekezdése alapján kárként érvényesíthető lenne.

Az első- és a másodfokú bíróság jogszabályi alap nélkül hivatkozott arra, hogy a felperest a jogerős ítélet meghozataláig kárenyhítési kötelezettség terhelte. Ugyanakkor azonban az okozati összefüggés felperest terhelő bizonyítására tekintettel nem volt törvénysértő a terhére történő értékelése annak az alperes által a perben bizonyított ténynek, hogy a felperes szakmájában (kőműves) a perbeli időben tömeges és állandó volt a munkaerő igény. Így nem jogszabálysértő az a jogerős ítéleti következtetés, miszerint a felperes nem bizonyította a per tárgyát képező károk tekintetében, hogy a kárt előidéző jövedelemhiány a jogellenes megszüntetéssel állt okozati összefüggésben.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. május 21.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Zanathy János s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő